

Motion till riksdagen 2008/09:Fö239

av **Thomas Strand (s)**

Skjutfält och en levande landsbygd

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av en levande kultur- och landsbygd i anslutning till Skillingaryds skjutfält.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att rollfördelningen mellan Försvarmakten och Fortifikationsverket bör tydliggöras med tanke på arbetet med att utveckla en levande landsbygd runt Skillingaryds skjutfält.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att bullerzoner bör bli föremål för en översyn så att dessa zoner inte hämmar utvecklingen av en levande landsbygd.

Motivering

I Vaggeryds kommun finns Skillingaryds skjutfält. Under många år har skjutfältets geografiska läge medfört problem för arbetet med att utveckla en levande landsbygd. Denna problematik har livligt diskuterats av allmänhet, föreningar och politiska församlingar. För ett antal år sedan var kampen mot en utvidgning av skjutfältet stark. Under de senaste åren, och i takt med att skjutfältets verksamhet har förändrats, har diskussionen mer handlat om skjutfältets problematikens negativa inverkan på utvecklandet av en levande landsbygd och bevarandet av kulturhistoriskt värdefulla gårdar.

Många kommuninvånare har upprörts av den bristfälliga förvaltningen och underhållet av gårdar som ligger i skjutfältets randområden. Många fastigheter har helt enkelt fått förfalla. Under våren 2008 revs dessutom flera fastigheter i övningsområdets randområden trots allmänhetens starka protester. Därmed gick stora kulturvärden till spillo. Båda dessa byar som revs klassades under 1990-talet som kulturmiljöer av Jönköpings läns museum.

Fel! Okänt namn på

Allmänheten känner också stark irritation över att det är omöjligt att köpa eller hyra attraktiva fastigheter i dessa randområden, särskilt med tanke på att den militära aktiviteten på skjutfältet minskat avsevärt på grund av försvarspolitiska förändringar. Fullt bebodda hus står tomma, trots att det finns intressenter som vill hyra eller köpa dessa fastigheter. Sådana förvärv eller hyresmöjligheter skulle inte hindra den militära aktiviteten inne på skjutfältet, utan istället leda till ökad inflyttning, något som skulle stärka tanken på en levande landsbygd. Det skulle också medföra att värdefulla kulturhistoriska gårdar bevaras för eftervärlden.

Ett stort problem i detta sammanhang är de bullerzoner som finns omkring skjutfältet (ca 5 000 hektar), vilka praktiskt taget förhindrar all nybebyggelse. Under de senaste 10 åren har ingen nybyggnation skett inom dessa områden. Det har lagts en "död hand" över kommunens lands- och kulturbygd som finns i anslutning till skjutfältet. Dessa bullerzoner förhindrar det kommunala planarbetet.

Kommunen, hembygdsrådet, hembygd föreningarna och LRF har hitintills inte nått några framgångar i överläggningar med Försvarsmakten och Fortifikationsverket. Företrädare för dessa organisationer känner sig därför frustrerade och uppgivna, eftersom de aldrig får några klara besked och sällan vet vem som egentligen beslutar i frågan.

Det som beskrivits ovan tyder på att det råder en oklar rollfördelning och motstridiga intressen mellan Försvarsmakten och Fortifikationsverket. Ytterst berör frågan också ansvarsfördelningen mellan stat och kommun. Min uppfattning är att både kommunen och dess innevånare är positiva till att hitta lösningar som möjliggör både existensen av Skillingaryds skjutfält och arbetet med att utveckla en levande kultur- och landsbygd i Vaggeryds kommun.

Det är därför angeläget att dialogen mellan kommunen, föreningar, Försvarsmakten och Fortifikationsverket fungerar på ett tillfredsställande sätt. Det är särskilt viktigt att den pågående förstörelsen av kulturhistoriska byggnader och miljöer i anslutning till skjutfältets randområden stoppas. Det är också angeläget att frågan om bullerzoner blir föremål för en översyn så att dessa zoner inte hämmar utvecklingen av en levande landsbygd och omöjliggör för unga familjer att etablera sig på landsbygden.

Stockholm den 3 oktober 2008

Thomas Strand (s)